

Overjarige hippies in clichématige voorstelling over vergrijzing

Theater

'Mightysociety7' door Mighthsociety, gesteund door Toneelgroep Amsterdam; tekst/regie: Eric de Vroedt; tournee t/m 17-4; inl.: www.mightysociety.nl

Het is van een diepe treurigheid: vier babyboomers, die zich opzichtig verzetten tegen het feit dat ze oud worden. Dat treurige heeft niet zozeer te maken met de personages zelf, maar is vooral te wijten aan de context waarin zij zijn geplaatst.

In 2004 begon theatermaker Eric de Vroedt met een project, dat een nieuwe vorm van theaterengagement moest opleveren. Brandende politiek-maatschappelijke thema's die per voorstelling aanpak en vormgeving bepalen. Zo werd het publiek dicht op de huid van een zelfmoordterrorist gezet tijdens diens laatste uren in een hotelkamer, en leidde de zoektocht naar eigentijdse utopieën tot een multimediaalproject in een

speciaal daartoe ontworpen installatie.

Het inmiddels op tien voorstellingen geraamde project zal in 2012 worden afgesloten met een epiloog. 'Mightysociety7' neemt daar alvast een voorschot op door de vergrijzing bij de kop te pakken. In een zogenoemde 'over-the-top' voorstelling met vier acteurs, die moeiteloos met babyboomers te vereenzelvigen zijn. Geen willekeurige babyboomers maar, jawel, een viertal uit een woongroep, de in de jaren '60/'70 populaire leefvorm als verzet tegen burgerlijkheid.

Dit viertal zit bovendien nog steeds bij elkaar. In hetzelfde pand met dezelfde beginselen van solidariteit, vrije liefde en zelfontplooiing. Een 'alles-moet-kunnen' generatie, die niet beseft dat juist dat terloopse 'moet' idealen zomaar in dogma's veranderde, en die daar, ouder maar niet wijzer, in is verzuurd.

'Mightysociety7' toont het failliet van een flower power-mentaliteit in

levensgrote clichés in de vier woonkamers van een al even uitgewoond pand. De verrechtste Daniël (Tom Jansen) die zijn jeugd denkt te kunnen terughalen bij de veertig jaar jongere Kika, de zuipende Rutger (Rudolf Lucieer) die nog steeds droomt van een 'kumbek' als schilder, de voor haar regelzucht en pijn over man Daniëls blijvende promiscuïteit almaar 'sorry' zeggende Wanda, de excentrieke Phil die non-conformisme als glamourleefstijl blijft vieren tot de dood erop volgt.

Allemaal heel herkenbaar, maar intussen ook elders al flink uitgekauwd. De Vroedt heeft het thema vergrijzing wel een beetje erg gemakkelijk laten verglijden in een voorspelbare terugblik op een overbekend fenomeen. Dankzij de kracht van de acteurs blijft de voorstelling net niet helemaal hangen in een karikatuur van overjarige hippies.

Alleen de vrouwen zorgen nog voor een link met het heden. Els Ingeborg Smits' Wanda toont, via een wreed opgedrongen afscheidsreceptie, de bittere kloof tussen praktijk en theorie over langer doorwerken. Shireen Strooker geeft een hilarisch staaltje www.uitvrijewil.nu weg dat en passant een gevoelige kanttekening plaatst bij dat recente initiatief.

Als geheel mist 'Mightysociety7' echter een actuele en bredere kijk op de kwestie vergrijzing. In historische zin past de voorstelling wel weer bij de trend dat een jongere generatie – met name de dochters-van – bezig is de gevolgen van zo'n opvoeding in romanvorm vast te leggen. Al dwalen we dan nog verder af.

Scène uit 'Mightysociety7'

FOTO SANNE PEPER

Hanny Alkema